

ב"ל 59639-06-24

בית דין לעבודה בת ים

ישיבה מיום 07/07/2025

בפני כבוד השופטת חופית גרשון-יזרעאלי

נציגת ציבור עובדים – גב' נורית לפידות

נציגת ציבור מעסיקים – גב' אורנה לוי

1	החלטה
2	ג' אב תשפ"ה, 28/07/2025
3	תיק 59639-06-24
4	שופטת חופית גרשון-יזרעאלי
5	
6	לידיעת הצדדים.
7	עמדת הנתבע תוך 30 יום.
8	
9	
10	***נחתם דיגיטלית***

תמליל

כב' הש' גרשון-יזרעאלי : לרמקול בבקשה.

עו"ד פרייברג : אריאל פרייברג.

כב' הש' גרשון-יזרעאלי : בא כוח התובע.

עו"ד רסקין : יגאל רסקין.

כב' הש' גרשון-יזרעאלי : הוא בא כוח התובע? כן?

עו"ד קמיר : עו"ד ענבל קמיר.

כב' הש' גרשון-יזרעאלי : בא כוח הנתבעת. והעד, מה שמך בבקשה.

מר ניב : ליעד ניב.

כב' הש' גרשון-יזרעאלי : טוב, תודה. לא צריך לגעת במיקרופון. אתה מוזהר שעליך לומר את

האמת. אם אפשר, רק שהתצהיר שלו יהיה מונח בפניו, וגברתי אל, אל תשבי

מאחוריו, בסדר? תזוזי ימינה, שמאלה, לא מאחוריו. תודה. אתה מוזהר,

שעליך לומר את האמת, אתה עונה לשאלות שתשאל אותך עו"ד של ביטוח

לאומי, אתה עונה קצר, לעניין, לא מרחיב מעבר לשאלות ששואלים אותך.

בבקשה, גברתי.

ע.ת.1 מר ליעד ניב, לאחר שהוזהר כחוק, משיב בחקירה נגדית לעורכת הדין ענבל קמיר :

עו"ד קמיר : שלום לך אדוני,

העד מר ניב : היי.

עו"ד קמיר : בוא תאמר לי בבקשה, כמה זמן שפע עוף ספקים שלכם?

העד מר ניב : כמה שנים טובות.

עו"ד קמיר : אתה יודע להגיד כמה זה? עשור, 20?

העד מר ניב : משהו כזה.

עו"ד קמיר : משהו כזה, מה? עשור, 20?

העד מר ניב : עשור.

עו"ד קמיר : עשור, או-קיי. או-קיי. אני מנסה להבין, אתה אומר בתצהיר שלך, שבעצם

היה ויכוח, אם אני מבינה, כבר באת ודיברת איתם על הספק הזה, ועל

השווארמה, שהיא לא כמו שאתה רוצה שהיא תהיה, כבר כמה פעמים

ניסית. זאת אומרת, זה לא היה פעם ראשונה שדיברתם, על הספק, ועל

השווארמה ועל אופי, ועל איך שהשווארמה נראית, או לא נראית, או נחתכת

כמו שאמרת. זה לא פעם ראשונה שדיברתם על הספק הזה, נכון? ורבתם

עליו.

1	לא. רבנו, לא רבנו עליו. פעם ראשונה שרבנו עליו, ספציפית.	העד מר ניב :
2	כן.	עו"ד קממור :
3	הריב היה באותו יום.	העד מר ניב :
4	כב' הש' גרשון-יזרעאלי : רגע, סליחה, אבל היא לא שאלה, האם זה פעם ראשונה שדיברתם על זה?	
5	תענה קודם כל על זה.	
6	היא שאלה, רבתם והתווכחתם על זה. אז, זה מה שענית.	העד מר ניב :
7	כב' הש' גרשון-יזרעאלי : היא שאלה גם, אם דיברתם על זה.	
8	דיברנו על זה בעבר, ברור. אנחנו מדברים על הרבה, יש לנו עשרות ספקים,	העד מר ניב :
9	אנחנו מדברים על כל דבר. ספציפית, על הספק הזה דיברנו.	
10	כן.	עו"ד קממור :
11	לא בצורה,	העד מר ניב :
12	(לא ברור).	עו"ד קממור :
13	שהסחורה, אני מבחינתי, שהסחורה פחות טובה, היא לא נחתכת טוב, לא	העד מר ניב :
14	נראה טוב, היא לא טעימה לחיך.	
15	ומה הוא אמר לך כל הזמן הזה?	עו"ד קממור :
16	שאני אעזוב את זה, ושזה בסדר וזה בסדר.	העד מר ניב :
17	או-קיי. אז, מה היה, מה ההבדל באותו יום? באת, אמרת,	עו"ד קממור :
18	באותו יום, אני באתי וניגשתי, אני לשיפוד שווארמה עצמו. פשוט התחלתי	העד מר ניב :
19	לחתוך, כל השיפוד קרס עליי. משהו בהרכבה שם לא היה. אמרתי את מה	
20	שאמרתי לך, שזה כבר לא יכול להמשיך ככה, ואני לא רוצה שזה ימשיך	
21	ככה, כי אי אפשר להמשיך לעבוד עם זה, ויש תלונות גם מהעובדים, גם	
22	האנשים שעומדים ונותנים את השירות וחותכים את זה כל היום, שחייבים	
23	להחליף אותו, כי הסחורה על הפנים. והוא אמר לי עזוב את זה, שוב פעם,	
24	אני אטפל בזה, זה לא קשור אליך. ומפה, התפתח בינינו דין ודברים, לא	
25	רגיל.	
26	לא רשמת בתצהיר שלך, שום דבר לגבי זה, שבאותו יום, כמו שאתה אומר,	עו"ד קממור :
27	נפל עליך כל השווארמה, שהיית חייב (לא ברור).	
28	אבל צריך לרשום. זה קורה פה, וזה קורה כבר בתקופה של כמה ימים	העד מר ניב :
29	ברציפות.	
30	אז, אני שואלת,	עו"ד קממור :
31	באותו יום,	העד מר ניב :
32	או-קיי.	עו"ד קממור :
33	באותו יום, זה מה שקרה לי. זה קורה, זה משהו שקורה. זאת הסיבה,	העד מר ניב :
34	שרציתי להחליף את הספק.	
35	מה היה חריג באותו יום? אם זה קורה, אני מנסה להבין,	עו"ד קממור :
36	באותו יום, שאני אמרתי,	העד מר ניב :
37	רגע, אדוני, אדוני. אני אסיים את השאלה,	עו"ד קממור :
38	בבקשה.	העד מר ניב :
39	בוא, אתה העדת ראשון,	עו"ד קממור :

- 1 בבקשה. העד מר ניב :
2 זה לא ימהר את העדות שלך, במיוחד כשאתה הולך סחור סחור. תענה לי עו"ד קמיור :
3 על שאלות תשובות ישר, אנחנו נתקדם יותר מהר. אני מנסה להבין, אתם
4 טוענים שהיה באותו יום אירוע חריג. אירוע חריג, זה משהו חריג לרגיל,
5 בעבודה. הרגיל בעבודה, כמו שאתה אומר, אנחנו מדברים על זה, אנחנו
6 מדברים על זה שזה לא טוב, אני אמרתי על כמה פעמים שצריך להחליף. זה
7 כבר לא פעם ראשונה שאני חותך, והשווארמה נופלת עליי, זה לא נראה טוב,
8 במשך תקופה. מה קרה באותו יום, שהוא שונה מכל מה שדיברתם, עד אותו
9 יום?
10 באותו יום, לא הסכמתי לקבל את זה שרן אמר לי, עזוב את זה אני אטפל העד מר ניב :
11 בזה, ולא נתן לי פשוט לקבל החלטה, כדי להחליף את הספק, והתפתח בינינו
12 ריב דין ודברים לא רגיל, לא שגרתי, שלצערי גם חצה את הגבולות של
13 הנורמה. אם הייתי יודע שזה לשם יגיע, כמובן שהייתי סותם את הפה שלי,
14 כי זה אח שלי, זה אח שלי הגדול, לא הייתי רוצה שזה מה שיקרה. אני מניח,
15 שגם מהצד שלו נאמרו דברים, שלא צריכים להיאמר.
16 עוד מעט נגיע לריב, עו"ד קמיור :
17 זהו. העד מר ניב :
18 ותגיד לי בדיוק מה היה. עכשיו, אני שואל אותך משהו כזה, אתה אומר עו"ד קמיור :
19 שאתם בעצם, אתה שותף שווה בשווה?
20 כן. העד מר ניב :
21 זאת אומרת, שאתה גם מקבל איתם את ההחלטות? עו"ד קמיור :
22 כן. מן הסתם, העד מר ניב :
23 (לא ברור) שלושתכם. עו"ד קמיור :
24 אני אסביר. העד מר ניב :
25 כן. עו"ד קמיור :
26 אנחנו 3 אחים, 3 שותפים. מן הסתם בעסק, יש כל אחד מהאחים, תופס את העד מר ניב :
27 הפן שהוא יותר טוב בו. אני יותר מתעסק במדיה, בשיווק, בוולט, בתן ביס,
28 בדברים שהיום מוכרים, או לא מוכרים, בטיק טוק, בדברים האלה
29 לאנשים. והם, האחים שלי, אחד מתעסק יותר בהזמנות ואחד, מתעסק
30 יותר בצד הטכני של הספקים, בשרים, וכן הלאה. כל אחד לקח את הנישה
31 שהוא יותר טוב בה.
32 כמו שאמרת, אני יותר דיגיטלי, בגלל זה אני מתעסק ברשתות חברתיות. עו"ד קמיור :
33 נכון, נכון. העד מר ניב :
34 אתה אומר, אני מתמקד יותר בתחום אחר. עו"ד קמיור :
35 נכון, נכון. העד מר ניב :
36 אז מה לך ולזה? זאת אומרת, למה אתה, אם זה לא התחום שלך, בעצם, עו"ד קמיור :
37 זה לא- לא התחום שלי, זה התחום שלי, אני גם עוסק בזה. זה פחות מה
38 שאני מתמקצע בו בעסק. אבל, זה גם התחום שלי, כי בעצם אני נמצא שם, העד מר ניב :
39 אני רוצה לתת ללקוחות שלי את המוצר הכי טוב, וגם לעצמי, את הנוחות

- 1 הכי טובה והמקסימלית. ברגע שאתה משלם לספק כסף, והוא לא מספק
2 את הסחורה, כמו שאתה מצפה שהיא תקבל,
3 עו"ד רסקין: אבל זאת כבר עשור, אם אני מבינה ממך.
4 העד מר ניב: הסחורה משתנה.
5 כב' הש' גרשון-יזרעאלי: גברתי, בואי נתקדם. לא הבנתי, זה לא (לא ברור).
6 העד מר ניב: מה זה הסחורה כבר עשור?
7 עו"ד קמיור: לא, לא בכוח. אני מנסה להבין,
8 כב' הש' גרשון-יזרעאלי: אז מה השאלה לעד?
9 עו"ד קמיור: או-קיי, רגע.
10 העד מר ניב: את לא, לא מכניסה ספקים?
11 כב' הש' גרשון-יזרעאלי: אדוני, לא שמעתי שאלה. מה השאלה לעד?
12 עו"ד קמיור: אני רוצה להבין, יש לך סמכות החלטה כמו שלהם? שאתה אומר,
13 העד מר ניב: לדעתי כן, זה, זהו.
14 עו"ד קמיור: לדעתך כן.
15 העד מר ניב: כן.
16 עו"ד קמיור: או-קיי. זאת אומרת, שאתה יכול להחליט שאתה מחליף, ואתה מחליף? או
17 שזה צריך להיות בהסכמה?
18 העד מר ניב: זה מה שרציתי. כמובן שאנחנו נקבל את זה בהסכמה, אני לא יכול להחליט
19 על דעת עצמי. מן הסתם, יש לי שותפים. וגם השותפים, לצערי, או לשמחתי,
20 הם האחים שלי, שזה עוד יותר מקשה על קבלת ההחלטות.
21 עו"ד קמיור: או-קיי.
22 העד מר ניב: וזהו.
23 עו"ד קמיור: אז מה היה באותו יום, בוא תתאר לי את הריב.
24 העד מר ניב: היה ריב מאוד חריג.
25 עו"ד קמיור: מה אתה אמרת לו, מה הוא ענה לך?
26 העד מר ניב: אני אמרתי, שאני רוצה להחליף את הספק וזה לא מעניין אותי, ואני לא
27 ממשיך לעבוד עם הדבר הזה יותר.
28 עו"ד קמיור: כן.
29 העד מר ניב: ורן אמר שלא, והוא חושב שצריך להמשיך איתו, והתפתח בינינו ויכוח, שזו
30 מהוויכוח על הספק, לדברים גם אישיים, של אתה, פנים אישיים, צעקות
31 צרחות. משהו לא רגיל ולא סטנדרטי, בטח לא ביני לבינו, ובטח לא בין, בין
32 אחים שצריך להתפתח בשותפים בעסק. הגיע לטונים מאוד צורמים,
33 אמרתי, אם הייתי יודע בדיעבד שזה יגיע לשם, הייתי נוצר את הפה שלי
34 וסותם אותו, כי זה לא היה שווה את זה.
35 עו"ד קמיור: אבל, למה אתם מגיעים למצב של ריב. ואתה אומר, אני לא מוכן, ומה הוא
36 עונה לך? אני לא מוכן להמשיך עם הספק ו(לא ברור).
37 העד מר ניב: מה זאת אומרת למה אנחנו מגיעים למצב של ריב?
38 עו"ד קמיור: מה הוא עונה לך?

- העד מר ניב : הוא עונה, אנחנו ממשיכים. אז, אני אומר לו, לא, לא ממשיכים. הוא אומר
 לי, אתה לא תקבע. אז, אני אומר לו, אני כן אקבע, בוודאי שאני אקבע.
 ומפה מתפתח ריב, ואתה, וזה, והילדים שלך, ואשתך, ופה, ושם, ואתה לא
 עשית, וכן עשית, ודברים שלא אפילו רוצה לומר.
 כמה דקות הריב הזה?
 לדעתי איזה 20 דקות, חצי שעה משהו כזה.
 עו"ד קמיור : מי היה עד לריב הזה? 20 דקות, חצי שעה אתם צועקים אחד על השני.
 העד מר ניב : חלק היה במסעדה וחלק היה במטבח, אני חושב שמי שעבד שם באותו יום.
 עו"ד קמיור : אתה לא יודע להגיד לי מי היה לידך?
 העד מר ניב : שרון, שנמצא כאן היה עובד אצלנו, היה שם.
 עו"ד קמיור : איפה הוא היה כשאתם רבתם? אתה יודע איפה הוא היה?
 העד מר ניב : לא זוכר.
 עו"ד קמיור : או-קיי. או-קיי. והוא ניסה להפריד, הוא ניסה לעשות משהו, יש מישהו
 שהחליט להתערב?
 העד מר ניב : לא היה ריב פיזי, לא היה ריב פיזי של מכות, זה לא הגיע לידיים, אין מה
 להפריד. כמובן, שאנשים אומרים די, תירגעו, תפסיקו, די תירגעו, תפסיקו,
 מה יש לכם. שומע את הדברים האלה ברקע, אבל,
 עו"ד קמיור : או-קיי. ומה, ואחרי זה, אחרי שאתם רבים, איך נגמר הריב בעצם?
 העד מר ניב : כשרן הלך.
 עו"ד קמיור : יצא מהעבודה?
 העד מר ניב : לדעתי כן. הלך, לדעתי. אני, גם יצאתי כמה דקות החוצה ואני חושב שהוא
 הלך.
 עו"ד קמיור : הוא לא המשיך לעבוד באותו יום.
 העד מר ניב : הלך, יצא.
 עו"ד קמיור : הבנתי. או-קיי, אני רוצה לראות אם יש לי עוד שאלות. אתה אומר שתמיד
 ניהלתם את העסק ברוח טובה ותמיד בסבר פנים יפות. זה לא כל כך, גם לא
 מה שאתה מתאר פה, וגם לא מה שהעד שלכם, שרון, העד של אחיך, בעצם
 אמר. שיש, יש כל הזמן ויכוחים על השווארמה, נכון שהוא אמר שהיה פה
 קצת משהו יותר חריג, אבל אני שואלת עדיין. הוא אומר, כל הזמן היה לכם
 ויכוחים וגם אתה אומר. אז, זה לא נכון לומר, שזה היה מתנהל ברוח טובה,
 עסק ברוח טובה,
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : סליחה, גברתי, איפה כתוב שיש כל הזמן וויכוחים?
 עו"ד קמיור : סעיף, בחקירה,
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : אה בחקירה?
 עו"ד קמיור : רגע, אמרתי,
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : תפני למשהו ספציפי, בבקשה.
 עו"ד קמיור : אין בעיה. או-קיי, סעיף 21 לתצהירך, אתה אומר, לאורך השנים ניהלנו את
 העסק ברוח טובה, גם אם הדעה לא הייתה מתקבלת על האחר, תמיד ניהלנו

- 1 את זאת בסבר פנים יפות, מעולם לא חווינו בוויכוח כל יוצא דופן. בסדר,
2 והעד, אלבו שרון, אומר בעדות שלו,
3 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : מה זה בעדות, בהודעה?
4 עו"ד קמיור : בחקירה. גברתי, צירפתי לתיק המוצגים, את החקירה שלו.
5 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : אני שואלת, גברתי תפנה, לאן, לאן גברתי מפנה בבקשה.
6 עו"ד קמיור : אז לחקירה של מר אלבו שרון, שצורף לתיק המוצגים, מיום ה-07/01/2023,
7 הוא אומר,
8 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : עמוד, שורה.
9 עו"ד קמיור : עמוד ראשון, שורה, רק דקה.
10 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : זה לא לפניכם.
11 עו"ד קמיור : רק דקה. 11.
12 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : עמוד ראשון, שורה 11?
13 עו"ד קמיור : שואלים על מה הם רבו, להחליף שווארמה. "מה זאת אומרת להחליף?
14 להחליף ספק, ליעד רצה להחליף, אם אני לא טועה, זה שדיברתי איתו
15 עכשיו." לא הצלחתי להבין, לא משנה, זה לא משנה, זה לא השורה
16 הרלוונטית. כל כמה זמן רבים? "יש מריבות". רק דקה. "יש מריבות". לא,
17 אני ראיתי את זה.
18 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : גם משהו, אבל זה היה משהו חריג.
19 עו"ד קמיור : אבל, זה היה משהו חריג, הוא היה,
20 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : עגבנייה.
21 עו"ד קמיור : עגבנייה. כן, אני אמרתי שהוא אמר משהו חריג.
22 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : נו.
23 עו"ד קמיור : לפני כן, הוא אומר, לפני כן לא שאלנו אותו. הכוונה, שזה לא מסתדר. אני
24 לא מדברת על האירוע החריג. כשהוא אומר, כשהעד פה אומר,
25 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : העד פה אמר, שהיו גם קודם ויכוחים לגבי השווארמה,
26 עו"ד קמיור : כן, אז זה קצת לא מסתדר עם התצהיר שלו, זה מה שאני שואלת. כי
27 בתצהיר הוא אומר, תמיד ניהלנו בסבר פנים יפות, וזה לא מה שכל העדים
28 אומרים. הם תמיד רבו על השווארמה, גם הוא אומר את זה. אני רוצה
29 להבין, אם באמת זה היה.
30 העד מר ניב : אני לא אמרתי את המילה הזאת תמיד. אני אמרתי,
31 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : לא להתווכח, להתערב בבקשה.
32 העד מר ניב : אבל זה לא מה שאמרתי.
33 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : אתה יכול להסביר בבקשה,
34 עו"ד קמיור : אם זה בסבר פנים יפות, או שיש כל הזמן וויכוחים.
35 העד מר ניב : גברתי, אני אסביר, אני אסביר.
36 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : בעייני זה לא ממש סתירה, אבל תסביר בבקשה, למה הכוונה במריבות.
37 עו"ד קמיור : בעייני, דווקא כן.
38 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : כן.

- העד מר נייב : מריבות וויכוחים יש תמיד בין שותפים, גם אם הם לא אחים. כל דבר בגדר
 הנורמה, אפשר לא להסכים, אפשר לא להחליט, הכל בסדר. זה תמיד קורה
 בינינו, לא רק על שווארמה, זה יכול לקרות לנו על, על האריזה של קופסת
 האוכל שאנחנו אורזים. במקרה הספציפי הזה, זה משהו שהתפתח במשך
 כמה שבועות, שאני התחלתי עם זה בעדינות ודיברתי ודיברתי ודיברתי,
 ופשוט ביטלו אותי. עד שזה הגיע לאותו יום, שזה התפוצץ, זה הכל.
 עו"ד קמיור : אין לי שאלות נוספות.
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : תודה. חקירה חוזרת משהו?
 עו"ד פרייברג : רק שאלה אחת בבקשה. לעניין הספק של שפע עוף. חברתי שאלה לגבי
 תקופה, כמה זמן, בערך כעשור, אני אגיד לך שצירפתי לבית הדין, אני מציג
 לבית הדין כרטיס הנהלת חשבונות, שהכי מוקדם פה זה ינואר 14.
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : אתה לא יכול להדריך אותו בחוזרת.
 עו"ד פרייברג : אני שואל.
 העד מר נייב : הוא לא מדריך אותי.
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : אתה מדריך.
 עו"ד פרייברג : חברתי,
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : סליחה, אדוני. א' זה לא חוזרת, ב' זה לא משנה, בסדר? מה זה משנה, אם
 זה שנה, שנתיים או 10 שנים. מה זה משנה?
 עו"ד פרייברג : לא, זה משנה כי חברתי ניסתה להציג,
 עו"ד קמיור : לא ניסיתי.
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : זה לא חוזרת.
 עו"ד פרייברג : שאולי (לא ברור) טוב.
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : שמה.
 עו"ד פרייברג : לסיכומים. אני אשמור, הכל בסדר.
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : זה לא משנה. אני מבטיחה לכם, שאין לזה שום משמעות לשאלה,
 עו"ד פרייברג : קיבלתי.
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : האם היה אירוע חריג באותו יום, או לא. גם אם היו חצי שנה ואז הם רבו
 מאוד מאוד באותו יום, כן. וגם אם היו 20 שנה והם לא רבו מאוד באותו
 יום, לא. תודה רבה אדוני, אתה משוחרר, תקרא בבקשה לאחיק להיכנס,
 תודה.
 העד מר נייב : תודה.
 עו"ד קמיור : אם אפשר לבקש שלא לדבר עם העד.
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : הוא קורא לו להיכנס.
 עו"ד קמיור : לא, השני.
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : אה, אל תדבר עם שרון.
 עו"ד פרייברג : לא, לא.
הפסקת הקלטה.
 כב' הש' גרשון-יזרעאלי : שלום אדוני התובע, אתה מוזתר שעליך לומר את האמת, אתה עונה
 לשאלות שתשאל אותך עו"ד כאן,

ע.ת/2 מר רון ניב, לאחר שהזהר כחוק, משיב בחקירה נגדית לעורכת הדין ענבל קמיור:

- 1 העד, מר ר. ניב: או-קיי.
- 2
- 3 כב' הש' גרשון- יזעאלי: קצר, לעניין, לא להרחיב מעבר לשאלות ששואלים אותך, בבקשה, גברתי.
- 4 עו"ד קמיור: שלום אדוני.
- 5 העד, מר ר. ניב: שלום וברכה.
- 6 עו"ד קמיור: תאשר לי בבקשה את טופס תביעתך, לדמי פגיעה בעבודה, מיום ה-
- 7 16/11/2023. צורף לכתב ההגנה גברתי.
- 8
- 9 כב' הש' גרשון- יזעאלי: תאשר שזה הטופס. זה מה שהיא מתכוונת.
- 10 עו"ד קמיור: תאשר שזה טופס התביעה שלך. זה טופס התביעה שלך אדוני?
- 11 העד, מר ר. ניב: כן.
- 12 כב' הש' גרשון- יזעאלי: תתייחס, תדבר ליד המיקרופון שלה, בסדר?
- 13 עו"ד קמיור: האם זו חתימתך בסעיף 11?
- 14 כב' הש' גרשון- יזעאלי: לא לגעת במיקרופון.
- 15 העד, מר ר. ניב: כן.
- 16 עו"ד קמיור: אצלי באולם זה עלה (לא ברור). סליחה?
- 17 העד, מר ר. ניב: כן.
- 18 עו"ד קמיור: כן. והיית נמצא פה בשלב הזה שהגשת את התביעה ע"י משרד עו"ד אחר,
- 19 נכון?
- 20 העד, מר ר. ניב: נכון.
- 21 עו"ד קמיור: או-קיי. גם תאשר לי בבקשה, את חתימתך על גבי החקירה, שנעשתה לך
- 22 בביטוח לאומי. צורף גם כן, גברתי, לכתב ההגנה, מיום ה-27/11/2023.
- 23 העד, מר ר. ניב: כן, נראה שכן.
- 24 עו"ד קמיור: כן?
- 25 העד, מר ר. ניב: כן.
- 26 עו"ד קמיור: בוא תסביר לי בבקשה, אדוני, מי מבחינת השותפות ביניכם, מתי ליעד נכנס
- 27 כשותף לעסק?
- 28 העד, מר ר. ניב: כשותף מן המניין, לפני 12 שנה.
- 29 עו"ד קמיור: 12 שנה.
- 30 העד, מר ר. ניב: 15 שנה.
- 31 עו"ד קמיור: אתה אומר, סליחה, עוד הפעם?
- 32 העד, מר ר. ניב: בין 12, בין 12 ל-15 שנה.
- 33 עו"ד קמיור: שהוא שותף.
- 34 העד, מר ר. ניב: הוא שותף.
- 35 עו"ד קמיור: הבנתי. מי מקבל את ההחלטות ביחס לספקים, בעצם?
- 36 העד, מר ר. ניב: לספקים, זה לרוב אני ואחי הגדול, שהקמנו את העסק.
- 37 עו"ד קמיור: שהקמתם.
- 38 העד, מר ר. ניב: נכון.

- עו"ד קממור: הבנתי. כמה זמן אתם מנהלים, יש סיג ושיח לגבי העניין הזה של החלפת ספק, כי לפי מה שאני מבינה, ליעד רצה להחליף ואתה לא.
- העד, מר ר. ניב: תלוי איזה ספק. תלוי,
- עו"ד קממור: אני מדברת על שפע עוף.
- העד, מר ר. ניב: על שפע עוף. כמה זמן אני מתנהל איתו? כמה,
- עו"ד קממור: לא, כמה זמן אתה ואחיד בסיג ושיח, לגבי העניין הזה, של להחליף ספק.
- העד, מר ר. ניב: איזה מהאח, איזה מהאחים, עם הגדול אף פעם.
- עו"ד קממור: עם ליעד.
- העד, מר ר. ניב: אם ליעד?
- עו"ד קממור: ליעד, ליד.
- העד, מר ר. ניב: כמה, חודשיים- 3 לפני, התלונות התחילו.
- עו"ד קממור: חודשיים- 3 לפני, התחילו.
- העד, מר ר. ניב: כן, התלונות.
- עו"ד קממור: מה הוא היה אומר, מה התלונות?
- העד, מר ר. ניב: שזה לא טוב, מקטר. זה כן טוב, זה לא טוב, אפשר להביא יותר טוב, אפשר להביא יותר זול, אפשר להביא,
- עו"ד קממור: ומה אתה אומר לו?
- העד, מר ר. ניב: שלא.
- עו"ד קממור: הוא גם לא מחליט בעניין הספקים? או ש,
- העד, מר ר. ניב: הוא לא מחליט, לא. הוא לא, הוא לא יכול להחליט גם, לא.
- עו"ד קממור: הוא יודע את זה, שאין לו סיג, בעניין הזה?
- העד, מר ר. ניב: אם הגענו לאן,
- כב' הש' גרשון- יזעאלי: אם אפשר בעברית וקצת יותר ברור, אני לא בטוחה שהעד מבין את השאלה.
- עו"ד קממור: הוא מבין שאין לו,
- כב' הש' גרשון- יזעאלי: לא יכול להביע דעה בנושא, הוא לא יכול,
- עו"ד קממור: מעמד.
- העד, מר ר. ניב: הוא יכול להביע דעה, הוא יכול להביע, תמיד הוא יכול להביע את הדעה שלו. אבל את ההחלטה, אני, אני ואחי בנושא הזה, אז אנחנו שנקבל את ההחלטה.
- עו"ד קממור: הבנתי, אז זה אתה אומר,
- העד, מר ר. ניב: (לא ברור).
- עו"ד קממור: או-קיי. ואתה אומר, אני כמה חודשים, הוא כבר מדבר איתי על זה. מה היה ההבדל בין, באמת, כמה חודשים שדיברתם על זה, לבין אותו יום של האירוע החרגי.
- העד, מר ר. ניב: שאני בא בבוקר, ואת מדברת איתי זה לא טוב, זה כן טוב, בוא נחליף, לא עכשיו, לא מתאים אני עונה לו. זה בסדר, באותו יום, זה התפתח כבר לריב,
- עו"ד קממור: לא לוויכוח ולא לדיבור, לריב ממש.
- עו"ד קממור: מה הוא אמר לך?

- 1 עוד הפעם, הוא, בוא נחליף, אני רוצה להחליף, אני מביא ספק, אני מביא
2 מישהו, אתה כן תחליט, אתה לא תחליט. ותוך כדי, תוך כדי הוויכוח בינינו,
3 זה התלהט. הפעם זה עלה לממדים אחרים לגמרי.
- 4 מה ענית לו, אני חייבת להבין, מה היה חריג באותו יום, כי בסך הכול, כרגע,
5 אתה מתאר שזה על אותו הסכם ש,
6 עניתי לו, שאין סיכוי בעולם שמחליפים את הספק הזה כרגע.
7 עו"ד קמיור: ואמרת לו את זה גם לפני זה?
- 8 לפני זה גם אמרתי לו שאין סיכוי שנחליף אותו. אבל, אם תהיה
9 אלטרנטיבה, שנמצא משהו באמת גרנדיוזי, אז יכול להיות שאנחנו נשקול
10 את זה, אבל זה היה מאוד קשה לעשות את זה.
- 11 כב' הש' גרשון- יזעאלי: אבל היא ביקשה שתסביר מה היה שונה בריב.
12 עו"ד קמיור: חריג, זהו.
- 13 כב' הש' גרשון- יזעאלי: מה התפתח. מה שאתה אומר ריב, למה אתה מתכוון? מה היה?
14 העד, מר ר. ניב: אז, אז ככה, אז ככה,
15 (מדברים ביחד)
- 16 כב' הש' גרשון- יזעאלי: תסביר לי בקצרה מה היה.
17 עו"ד קמיור: מה עבר עליך, מה ענית לו.
- 18 העד, מר ר. ניב: אז התחלנו להתווכח, ביום של הריב, אנחנו התחלנו להתווכח, כן יקרה, לא
19 יקרה. זה הגיע כבר לממדים של ויכוחים, מעבר לזה, זה כבר נהיה צעקות,
20 אתה כן תחליט, אני גם אחליט, אני שותף, אתה. וזה נהיה צעקות וכבר
21 הגענו לדבר שבחיים לא הגענו אליו, לקללות ולדברים כאלה, וברחתי
22 למטבח, וזה כל זה המשיך אחרי זה בתוך המטבח,
- 23 עו"ד קמיור: כמה זמן,
24 העד, מר ר. ניב: שאנשים,
25 עו"ד קמיור: כמה זמן זה היה, הריב?
- 26 העד, מר ר. ניב: הריב, הריב, בערך איזה 20 דקות, 25 דקות.
27 עו"ד קמיור: הבנתי. מי היה לידכם, מי היה עד?
- 28 העד, מר ר. ניב: העובדים היו.
29 עו"ד קמיור: מי? לא, רק העדים, אה כל העובדים שהיו?
- 30 העד, מר ר. ניב: העובדים שהיו, כן. אחי הגדול, והיו גם, היו גם,
31 עו"ד קמיור: למה לא הבאת את אחיך הגדול, שהיה עד, והוא גם חלק מהשותפות, והיינו
32 יכולים גם,
- 33 העד, מר ר. ניב: למה לא הבאתי את אחי הגדול?
34 עו"ד קמיור: כן.
- 35 העד, מר ר. ניב: כי, לא יודע.
36 עו"ד קמיור: אני חושבת שהוא רלוונטי לא פחות, הוא שותף בעסק, הוא היה עד.
- 37 העד, מר ר. ניב: כי, אבל תחקרו אותו, אתם כבר תחקרתם אותו.
38 עו"ד קמיור: למה לא הבאת אותו לפה, לא מה עשינו בסניף.
39 העד, מר ר. ניב: למה אני לא הבאתי אותו לפה? כי קודם, לא יודע.

1	לא יודע. או-קיי, בסדר.	עו"ד קמיור:
2	אין לי תשובה לזה	העד, מר ר. ניב:
3	הוא היה יכול להעיד על,	עו"ד קמיור:
4	בוודאי שהוא יכול להעיד. היה יכול להעיד, איזה שאלה.	העד, מר ר. ניב:
5	בוא תאמר לי בבקשה, אתה אומר שהלכת למטבח, המשכת לעבוד באותו	עו"ד קמיור:
6	יום עד הסוף?	
7	לא. הלכתי הביתה לפני הזמן.	העד, מר ר. ניב:
8	למה, בגלל המסיבה?	עו"ד קמיור:
9	פקעת עצבים. לא, לא, בכלל לא בגלל המסיבה. זה גם לא מסיבה, זו לא	העד, מר ר. ניב:
10	הייתה מסיבה.	
11	בתוכנית, מסיבת יום הולדת בבית.	עו"ד קמיור:
12	זו לא הייתה מסיבה, זה אני, אשתי, שתי הילדות שלי והנכד.	העד, מר ר. ניב:
13	או-קיי, לא ידעתי.	עו"ד קמיור:
14	זה לא,	העד, מר ר. ניב:
15	בסדר,	עו"ד קמיור:
16	או-קיי.	העד, מר ר. ניב:
17	רשום כאן מסיבת יום הולדת, אז (לא ברור).	עו"ד קמיור:
18	זה משהו שהזמנו, בגלל המלחמה, והבת שלי חוגגת יום הולדת באותו יום.	העד, מר ר. ניב:
19	לבריאות, אז אני רק שואלת,	עו"ד קמיור:
20	אז אני מזכיר.	העד, מר ר. ניב:
21	בגללם הקדמת למסיבה, או שבגלל מה שקרה?	עו"ד קמיור:
22	לא, לא. לא קשור.	העד, מר ר. ניב:
23	זה מה ששאלתי.	עו"ד קמיור:
24	לא. לא הקדמתי למסיבה, וזה, לא הייתי קורא לזה גם מסיבה, זה ארוחה	העד, מר ר. ניב:
25	משפחתית, לחגוג לילדה ולאישה יום הולדת.	
26	או-קיי.	עו"ד קמיור:
27	ולא זה שאני הכנתי את הדברים, אני יכולתי לבוא גם בזמן מהעבודה, ב-	העד, מר ר. ניב:
28	18:00, 18:30, פשוט הלכתי מוקדם יותר.	
29	אין בעיה, הבנתי.	עו"ד קמיור:
30	בגלל הריב.	העד, מר ר. ניב:
31	בגלל הריב.	עו"ד קמיור:
32	כן.	העד, מר ר. ניב:
33	או-קיי. אני מנסה רק להבין עוד משהו, אם הוא לא קובע, אתה אומר הוא	עו"ד קמיור:
34	לא קובע, הוא לא יכול להחליט, האם להפסיק עם ספק ספציפי, או לא. אז	
35	כמו שזה לא שינה עד אותו יום, למה באותו יום זה שינה לך, מבחינת	
36	התגובה שלך לאמירות שלו? כי הרי אני מבינה, ש(לא ברור) מסוים אמר,	
37	(מדברים ביחד)	
38	זה שהוא לא, אז עוד הפעם.	העד, מר ר. ניב:
39	זה אותו דבר, הוא לא מחליט.	עו"ד קמיור:

1	זה שהוא לא, זה. או-קיי.	העד, מר ר. ניב:
2	מה ההבדל אז באותו יום היה?	עו"ד קממור:
3	ההבדל הוא,	העד, מר ר. ניב:
4	אני באמת עדיין לא מצליחה כל כך עד הסוף להבין.	עו"ד קממור:
5	אז אני מנסה לענות לך. ההבדל הוא מאוד פשוט, זה שהוא לא קובע בסופו	העד, מר ר. ניב:
6	של דבר, את הדעה שלו, הוא תמיד הוא יכול להביע.	
7	כמו שהיה בשלושה חודשים האחרונים.	עו"ד קממור:
8	בכל מצב הוא יכול להביע את הדעה שלו. אבל, מה שקרה באותו יום, זה	העד, מר ר. ניב:
9	שכבר אם אני אומר כמה פעמים לא, וגם אחי הגדול, זה שממש הייתי נגד	
10	נגד זה. אז, שמתחיל הוויכוח ואני כן שואל אותך, ואני לא שואל אותך, ואני	
11	כן זה, ואני כן שותף מלא, ואני כן. נהיה ריב כזה, שזה הגיע לממדים כאלה,	
12	אז בגלל זה נהיה כל הריב.	
13	הבנתי.	עו"ד קממור:
14	זו הסיבה לריב. זה בדיוק מה שאת אומרת, זו הסיבה לכל מה שקרה.	העד, מר ר. ניב:
15	הבנתי. ואתה באותו יום בערב ניגשת למיון, נכון?	עו"ד קממור:
16	אני באותו יום יצאתי מהמסעדה, איזה שעתיים, שנייה. אני באותו יום	העד, מר ר. ניב:
17	יצאתי מהמסעדה, שעתיים בערך לפני הזמן שלי, עצבני, כולי אדום, כולי	
18	רועד, כולי בסטרס. נסעתי הביתה, הגעתי הביתה, הרגשתי שאני בסטרס,	
19	בסערת רגשות אדירה. נכנסתי לחדר, ישבתי בחדר, כולם מכינים את מה	
20	שהם מכינים. כל, אולי כל רבע שעה אני נכנס, שוטף לעצמי את הפנים ואני	
21	לא נרגע, אני לא מצליח להירגע. עד שאחרי כמה שעות כבר, עדיין כשהם	
22	היו עוד ב, גם אשתי, גם הילדות היו במטבח, וסבבה, אוכלים. אני אמרתי	
23	לה, אני כבר לא אני, נכנס לחדר לנוח, אני לא מרגיש טוב, אחרי 10 דקות	
24	קראתי לה, אמרתי לה תשמעי, אני כבר לא יכול לנשום. זה כבר נהיה יותר	
25	ויותר, ואז היא הזמינה לי ניידת טיפול נמרץ, כן. והתברר שאני בהתקף.	
26	הבנתי. או-קיי, אין לי שאלות נוספות.	עו"ד קממור:
27	ועוד משהו אחד, מאוד זה. זה, זה, שהתברר שאני בהתקף, לפי מה שאני	העד, מר ר. ניב:
28	הבנתי מהרופאים גם כן, זה שבגלל שמשכתי את זה יותר מדי, ולא, אם	
29	הייתי מפנה את עצמי, זאת אומרת, באותו רגע מהעבודה לבית חולים, אז	
30	יכול להיות שהייתי מקבל את ההתקף, אבל לא היה לי, היה לי נזק שנהיה	
31	לי היום. אני היום עם נזק שהוא בלתי הפיך.	
32	רק עוד שאלה אחת.	עו"ד קממור:
33	בטח. בבקשה.	העד, מר ר. ניב:
34	סליחה, אני קודם כל מצטערת שזה המצב. את עישנת?	עו"ד קממור:
35	אני עישנתי,	העד, מר ר. ניב:
36	אתה מעשן? עישנת עד למועד,	עו"ד קממור:
37	אני עישנתי 25-30 שנה לפני. הפסקתי, אני כבר לא מעשן מעל 25 שנה.	העד, מר ר. ניב:
38	כב' הש' גרשון- יזעאלי: מתי עישנת?	
39	באיזה תקופה?	עו"ד קממור:

1	העד, מר ר. ניב:	בגיל 19, 20, 25.
2	עו"ד קממור:	עד?
3	העד, מר ר. ניב:	אולי עד גיל, אולי,
4	עו"ד קממור:	40?
5	העד, מר ר. ניב:	לא, פחות. הרבה פחות.
6	עו"ד קממור:	אני צריכה שתתחום לי את זה.
7	כב' הש' גרשון- יזעאלי:	זה פחות או יותר, עד מתי?
8	העד, מר ר. ניב:	פחות, הרבה פחות. אולי גיל 30- 35 הפסקתי לעשן.
9	עו"ד קממור:	כמה עישנת?
10	העד, מר ר. ניב:	עישנתי קופסה ביום.
11	כב' הש' גרשון- יזעאלי:	או-קיי.
12	העד, מר ר. ניב:	ואני הייתי חי חיים,
13	כב' הש' גרשון- יזעאלי:	יש מישהו במשפחה אצלך, עם התקפי לב מבחינה תורשתית, האבא,
14	האחים?	
15	העד, מר ר. ניב:	לא. אף אחד.
16	עו"ד קממור:	אף אחד מההורים חלילה?
17	העד, מר ר. ניב:	לא.
18	עו"ד קממור:	לא.
19	העד, מר ר. ניב:	לא.
20	עו"ד קממור:	הבנתי.
21	כב' הש' גרשון- יזעאלי:	טוב.
22	עו"ד קממור:	תודה.
23	כב' הש' גרשון- יזעאלי:	בראות שלמה כמובן. משהו? לא? תודה גברת. אין, אתה יכול לשבת פה
24	באולם, נקרא לשרון.	
25	הפסקת הקלטה.	
26	עו"ד פרייברג:	אני אביא לך את התצהיר.
27	כב' הש' גרשון- יזרעאלי:	שלום אדוני, מר שרון אלבז, נכון?
28	מר אלבז:	כן גברתי.
29	כב' הש' גרשון- יזרעאלי:	תודה שהגעת. אתה מוזהר שעליך לומר את האמת. הגברת כאן, שהיא
30	עו"ד של ביטוח לאומי תשאל אותך כמה שאלות, אתה עונה קצר, לעניין,	
31	לפי מה שאתה יודע לענות, בסדר?	
32	<u>ע.ת/3 מר שרון אלבז, לאחר שהוזהר כחוק, משיב בחקירה נגדית לעורכת הדין ענבל קממור:</u>	
33		
34	העד, מר אלבז:	אין בעיה, גברתי.
35	כב' הש' גרשון- יזרעאלי:	תודה.
36	העד, מר אלבז:	100%.
37	עו"ד קממור:	שלום לך אדוני.
38	העד, מר אלבז:	שלום.
39	עו"ד קממור:	אתה שרון, נכון?

1	כן.	העד, מר אלבו :
2	או-קיי. בוא תאמר לי בבקשה, כמה זמן אתה עובד במסעדה?	עו"ד קממור :
3	אני כבר לא עובד שם.	העד, מר אלבו :
4	עבדת?	עו"ד קממור :
5	עבדתי שם, עבדתי 10 שנים ב,	העד, מר אלבו :
6	לסירוגין.	עו"ד קממור :
7	קצת, לסירוגין כן, קצת פחות אפילו.	העד, מר אלבו :
8	אבל בגדול, גס, 10 שנים בערך. עשור.	עו"ד קממור :
9	פחות, פחות.	העד, מר אלבו :
10	אין בעיה, פחות. 8-9 שנים?	עו"ד קממור :
11	כן, משהו כזה.	העד, מר אלבו :
12	אתה עובד איתם ומכיר את האנשים.	עו"ד קממור :
13	כן.	העד, מר אלבו :
14	או-קיי. ובשנים האלה, עבדת עם מי? מי היה במסעדה חוץ מ(לא ברור)?	עו"ד קממור :
15	כולם, אותו, אותם בעלים. הוא, ליעד ואריק. 3 אחים הם.	העד, מר אלבו :
16	מההתחלה שבאת ליעד היה.	עו"ד קממור :
17	כן.	העד, מר אלבו :
18	הבנתי. איפה אתה עובד במסעדה, במטבח?	עו"ד קממור :
19	אני על הפס.	העד, מר אלבו :
20	על הפס.	עו"ד קממור :
21	כן.	העד, מר אלבו :
22	או-קיי. זאת אומרת, שאתה מבין בענייני השווארמה.	עו"ד קממור :
23	כן.	העד, מר אלבו :
24	או-קיי. בוא תגיד לי בבקשה, אני מצליחה להבין שהיה לכם ספק, שהייתם	עו"ד קממור :
25	מקבלים ממנו את השווארמה.	
26	מה היה לנו?	העד, מר אלבו :
27	ספק, שהייתם מקבלים ממנו שווארמה.	עו"ד קממור :
28	כן.	העד, מר אלבו :
29	מי הספק היה?	עו"ד קממור :
30	יש, אני לא כל כך מכיר אותו, הם עובדים עם ספק אחד, שהוא הרבה שנים	העד, מר אלבו :
31	עובד. היה מביא להם סחורה.	
32	אין בעיה. והייתה בעיה עם הסחורה הזאת, הסחורה הייתה טובה? מה קרה	עו"ד קממור :
33	בתקופה הזאת?	
34	בתקופה ההיא, ליעד רצה להחליף ספק. הוא לא היה,	העד, מר אלבו :
35	מה זה בתקופה ההיא, מתוך ה-8 שנים שאתה אומר?	עו"ד קממור :
36	לא, בתקופה שאני עבדתי אני אומר לך.	העד, מר אלבו :
37	לאורך כל ה-8 שנים?	עו"ד קממור :
38	לא, לא כל ה-8 שנים. בתקופה שאני עבדתי, בוא נגיד לפני בערך 6 חודשים	העד, מר אלבו :
39	בערך. ליעד רצה להחליף את הספק של השווארמה, ורן לא רצה להחליף את	

- 1 הספק. הוא אמר לליעד תשמע, אנחנו עובדים איתו הרבה שנים, לא מתאים.
2 ליעד,
3 אתה היית כשהם מדברים, אתה בעצם מעיד ממקור ראשון, אתה מעיד,
4 כן, כן, זה היה, זה היה,
5 לידך?
6 כן, כן. אני, גם, גם תמיד הם מתייעצים איתי בדברים האלה. שרון מה אתה
7 אומר על זה, אני אמרתי לו, אני גם כן הייתי בדעה של כן, שאם אתה עובד
8 עם הרבה שנים עם בן-אדם, אתה יכול לבקש ממנו לשפר ולא חייב להחליף.
9 והוא עמד על זה שהוא רוצה להחליף, והוא לא, והוא לא הסכים.
10 וככה אתה אומר חצי שנה?
11 לפני חצי שנה, זה היה העניין של, של יומיים, שהוא, שאני שמעתי את זה
12 שהוא רוצה להחליף שווארמה.
13 טוב, זו לא הייתה השאלה שלי.
14 אז, לא הבנתי את השאלה שלך אז.
15 כב' הש' גרשון- יזרעאלי: (לא ברור) הדיונים פה ברורים לגמרי.
16 עו"ד קמיור: כן, אני אחזור על זה. פה, אנחנו, הוא הגיש תביעה על איזשהו אירוע
17 חריג שקרה ויכוח,
18 העד, מר אלבו: כן.
19 עו"ד קמיור: ביום מסוים.
20 העד, מר אלבו: כן.
21 עו"ד קמיור: או-קיי. ביום, רק דקה.
22 עו"ד פרייברג: 16/10/2023.
23 עו"ד קמיור: כן, תודה, תודה. 16/10/2023. אתה אומר להם כבר, אז אני רוצה להבין
24 ממך, האם לפני אותו יום, הם דיברו ביניהם על השווארמה, ועל זה שזה לא
25 טוב, וליעד רצה להחליף והוא אמר לו לא. היו כאלה ויכוחים לפני אותו
26 יום?
27 העד, מר אלבו: יום אחד.
28 עו"ד קמיור: יום אחד.
29 העד, מר אלבו: יום אחד.
30 עו"ד קמיור: הבנתי. מתי זה היה, באותו היום?
31 העד, מר אלבו: באותו יום בבוקר, זה היה שליעד זרק את הרעיון הזה, להחליף את
32 השווארמה ורן אמר לו לא.
33 עו"ד קמיור: פעם ראשונה שהוא אומר את זה?
34 העד, מר אלבו: אני, לא כל כך,
35 לידך.
36 עו"ד קמיור: לא כל כך זוכר אם זה פעם ראשונה, או לא פעם ראשונה. אבל, אני זוכר את
37 הקטע הזה, שליעד רצה להחליף שווארמה, והוא לא רצה להחליף
38 שווארמה.
39 עו"ד קמיור: כן, השאלה אם זה, היו שיחות במשך כמה חודשים על זה?

1	לא, לא. אם היה, זה היה ביניהם, אני לא יודע.	העד, מר אלבו :
2	הבנתי.	עו"ד קממור :
3	אין לי מושג.	העד, מר אלבו :
4	לא לידך. זה לא קרה.	עו"ד קממור :
5	לא.	העד, מר אלבו :
6	או-קיי. ואתה על הפס.	עו"ד קממור :
7	אני על הפס.	העד, מר אלבו :
8	איפה שליעד?	עו"ד קממור :
9	זה מסעדה קטנה, זה הכל קרוב.	העד, מר אלבו :
10	אז, זה על אותו מקום, איפה שאתה וליעד?	עו"ד קממור :
11	הכל קרוב.	העד, מר אלבו :
12	או-קיי, אז מה היה באותו יום?	עו"ד קממור :
13	תראי, אנחנו עובדים, באמת, במסות. בשווארמה, אני לא צריך להגיד לך,	העד, מר אלבו :
14	ששמה יש תנורים,	
15	חס.	עו"ד קממור :
16	בדיוק. הוא רצה להחליף, הוא לא רצה להחליף, זה כן יחליף, זה כבר הגיע	העד, מר אלבו :
17	למצב של, זה כבר נהיה כאילו פרינציפ. ופתאום, התחיל קללות, התחיל	
18	קללות, התחיל קללות ביניהם. ויש קליינטים במקום, ונהיה שם המולה,	
19	שבמסעדה אני לא זוכר דבר כזה בחיים. יכול להיות ויכוח קטן, אבל בשנייה	
20	בדרך כלל, הוא, שנגיד אני מתווכח עם אחד העובדים, שרון צא רגע בחוץ,	
21	תנוח 5 דקות. אז, ישר אני יוצא ונח. עכשיו פה, אני לא יכול להגיד לו, רן	
22	תצא 5 דקות תנוח, הוא בעל הבית שלי. והיה שמה באמת, תוהו ובוהו,	
23	וקללות, וצרחות, וגם קליינטים שברחו שם. אני ראיתי, אני ראיתי את רן,	
24	אני נבהלתי, הוא בדרך כלל האדם המרגיע. אני ראיתי אותו ככה נהיה,	
25	הורידים שלו, כולו אדום, עגבניה.	
26	בוא תאמר לי רגע.	עו"ד קממור :
27	אני בחיים לא ראיתי דבר כזה במסעדה, ולא היה דבר כזה במסעדה.	העד, מר אלבו :
28	בוא רק דקה. אתה, חקרו מביטוח לאומי, נכון?	עו"ד קממור :
29	כן.	העד, מר אלבו :
30	קודם כל, תאשר לי את החתימה שלך על החקירה.	עו"ד קממור :
31	כן.	העד, מר אלבו :
32	פה אתה אמרת שהם היו רבים, כאילו על השווארמה. נכון שהיו ריבים,	עו"ד קממור :
33	לא היו רבים. שאל אותי החוקר ביטוח, תגיד, רבים? אמרתי לו כמו בכל	העד, מר אלבו :
34	מקום, יש ריבים.	
35	רבים לפעמים, אבל ריב כזה לא היה פה.	עו"ד קממור :
36	ריב כזה, כן, יש. אני יכול להתווכח עם אחד העובדים על משהו, אבל כאילו,	העד, מר אלבו :
37	גם ביניהם, יכול להיות את יודעת. אבל, ברמה כזאת של את יודעת מה,	
38	שאני, התקשרו אלי בבוקר, התקשרו אלי למחרת בבוקר אמרו לי תשמע,	
39	אתה יכול להתקשר לאימא של רן, להגיד לאימא של רן, שרן קיבל התקפת	

- לב, תגידי לו אתה (לא ברור) הן קיבל התקפת לב. אני, קודם כל, לא הייתי מופתע. ונבהלתי. ביקשו ממני, שאני אתקשר לאימא שלהם, להגיד לה. אמרתי לו, אני אתקשר לאימא שלך להגיד לה שהבן שלך קיבל התקפת לב, מה אתה רוצה ממני? איפה, זה היה, זה באמת, לא הייתי מופתע גם.
- עו"ד קמיור: התובע אומר,
- כב' הש' גרשון- יזרעאלי: סליחה, אל תשב מאחורי העד בבקשה, שהוא לא ילך אחורה ויפול חלילה. אם אדוני ישתדל בבקשה, לא לגעת במיקרופון, טוב?
- העד, מר אלבז: במיקרופון?
- כב' הש' גרשון- יזרעאלי: כן, תשתדל לא לגעת.
- עו"ד קמיור: התובע שעמד פה וגם ליד אחיו, העידו שהם כבר כמה זמן, יש וויכוחים על העניין של השווארמה.
- העד, מר אלבז: זה עוד פעם, זה ביניהם, אין לי מושג.
- עו"ד קמיור: אתה לא יודע.
- העד, מר אלבז: לא.
- עו"ד קמיור: לא שמעת על הפס של ליעד, שכשהוא חותך הוא,
- העד, מר אלבז: לא, זה שלהם. לא, זה לא, אני לא נכנס לשיחות שלהם, יש לנו כל כך הרבה עבודה, ואני כל כך מרוכז בקליינטים.
- עו"ד קמיור: אין בעיה. או-קיי.
- העד, מר אלבז: שיש ביניהם דיבורים על שווארמה או לא, הוא, יכול להיות שהוא אמר לי, שרון מה אתה אוהב? פעם שאל אותי, מה אתה אומר. אני הייתי בדעה שלו שלא להחליף. יכול להתייעץ איתי, אבל מה הם מדברים ביניהם אין לי מושג.
- עו"ד קמיור: כמה זמן לקח הוויכוח?
- העד, מר אלבז: איך?
- עו"ד קמיור: כמה זמן זה היה הוויכוח הזה, הריב.
- העד, מר אלבז: זה היה משהו, 20, לפחות, בין רבע שעה לחצי שעה משהו כזה, אם אני זוכר את זה טוב. זה, זה היה מזעזע באמת, אני ניסיתי גם להרגיע, ואתה אל תתערב. וזה, זה היה משהו חריג באמת, באמת שאף פעם לא היה דבר כזה במסעדה. לאף אחד, לא, לא הבעלים ולא העובדים.
- עו"ד קמיור: הבנתי אותך. אין לי שאלות נוספות.
- כב' הש' גרשון- יזרעאלי: צריך לפסוק את שכרו של העד. העובד היה במקום אחר, אני מניחה. אדוני, מאיפה הגעת לכאן היום?
- העד, מר אלבז: אני עכשיו הולך לעבודה, אני עובד בשווארמה גם, אבל במקום אחר.
- כב' הש' גרשון- יזרעאלי: מאיפה אבל?
- העד, מר אלבז: בנחלת בנימין.
- כב' הש' גרשון- יזרעאלי: בתל אביב?
- העד, מר אלבז: כן, בתל אביב.
- כב' הש' גרשון- יזרעאלי: איפה אתה גר?
- העד, מר אלבז: תל אביב, בקיבוץ גלויות.

1 כב' הש' גרשון- יזרעאלי: התובע יישא בשכרו של העד בסך מכבד,

2 העד, מר אלבז: איך גברתי?

3 כב' הש' גרשון- יזרעאלי: הוא ישלם לך 200 ש"ח, על הוצאות הנסיעה והזמן ש,

4 החלטה

5
6 התובע יישא בשכרו את העד בסך 200 ש"ח.

7
8 **ניתנה והודעה היום, 07/07/2025, במעמד הנוכחים.**

9
10 חופית גרשון- יזרעאלי,

11 שופטת

12
13 עו"ד פרייברג: תודה רבה.

14 כב' הש' גרשון- יזרעאלי: תודה רבה.

15 העד, מר אלבז: תודה גברתי.

16 כב' הש' גרשון- יזרעאלי: אתה משוחרר מבחינתנו, אתה יכול ללכת תודה. כן, לעצור.

17
18
19
20
21
22
23 **- ההקלטה הסתיימה -**

24
25
26 שם מתמלל/ת: עדן אדם.

27